

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Stadt Rüsselsheim

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie T-251/04 Grecja przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2004/457/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 1706) (Dz.U. L 156, str. 48)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt — Niemcy) — Murat Polat przeciwko Stadt Rüsselsheim

(Sprawa C-349/06) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Artykuł 59 protokołu dodatkowego — Artykuł 7 akapit pierwszy i art. 14 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo pobytu dziecka pracownika tureckiego — Pełnoletnie dziecko, które nie pozostaje już na utrzymaniu rodziców — Liczne wyroki karne — Zgodność z prawem decyzji o wydaleniu)

(2007/C 297/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Darmstadt — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Murat Polat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Darmstadt — Wykładnia art. 7 akapit pierwszy decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja oraz art. 59 protokołu dodatkowego dotyczącego etapu przejściowego określonego w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. (Dz.U. 293, str. 4) oraz art. 28 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77) — Prawo pobytu obywatela tureckiego, który wjechał na terytorium krajowe jako małoletni w ramach łączenia rodzin, i który po uzyskaniu pełnoletniości sam się utrzymywał — Powrót na terytorium krajowe w sytuacji uzależnienia od pomocy finansowej swoich rodziców — Nabycie prawa pobytu przez osoby pełnoletnie pozostające na utrzymaniu rodziców — Warunki utraty prawa pobytu — Wyroki karne — Zgodność z prawem decyzji o wydaleniu

Sentencja

- 1) *Obywatel turecki, który jako dziecko uzyskał zgodę na przyjazd na terytorium państwa członkowskiego w ramach łączenia rodzin i który nabył prawo swobodnego dostępu do dowolnej pracy najemnej na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r., traci wymykające z prawa dostępu do zatrudnienia prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim tylko w dwóch przypadkach, mianowicie:*

— w przypadku określonym w art. 14 ust. 1 tej decyzji lub

— gdy opuści terytorium danego państwa członkowskiego na znaczny okres i bez uzasadnionych powodów,

nawet jeżeli ukończył już 21 rok życia, nie pozostaje już na utrzymaniu na rodziców, lecz prowadzi samodzielne życie w danym państwie członkowskim i nie był aktywny na rynku pracy przez okres kilku lat w związku z odbywaniem w tym okresie kary pozbawienia wolności, której wykonanie nie zostało zawieszona.

W sytuacji takiej jak sytuacja skarżącego w postępowaniu przed sądem krajowym wykładnia ta nie jest niezgodna z wymogami określonymi w art. 59 protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r.

2) Artykuł 14 ust. 1 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wydaniu decyzji o wydaleniu obywatela tureckiego, wobec którego wydane zostały liczne wyroki karne, jeżeli jego indywidualne zachowanie stanowi rzeczywiste i dostatecznie poważne zagrożenie podstawowego interesu społeczeństwa. Do sądu krajowego należy dokonanie oceny, czy taka sytuacja zachodzi w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-354/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ochrona środowiska — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości)

(2007/C 297/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Hottiaux i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, str. 17)

Sentencja

1) Nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Erika Hollmann przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-443/06) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Opodatkowanie zysków kapitałowych z nieruchomości — Swobodny przepływ kapitału — Podstawa opodatkowania — Dyskryminacja — Spójność systemu podatkowego)

(2007/C 297/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Erika Hollmann

Strona pozwana: Fazenda Pública

Interwenient: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 12, 18, 39, 43 i 56 WE — Opodatkowanie zysków kapitałowych uzyskanych w związku z przeniesieniem własności nieruchomości pod tytułem odpłatnym — Wyłączenie zwolnienia częściowego, przewidzianego dla osób mających miejsce zamieszkania na terytorium kraju, w odniesieniu do zysków uzyskanych z przeniesienia własności przez osoby mające miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 56 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to będące przedmiotem postępowania głównego, które poddaje zyski kapitałowe wynikające ze zbycia nieruchomości położonej w państwie członkowskim, w niniejszym przypadku w Portugalii, gdy zbycie to zostanie dokonane przez rezydenta innego państwa członkowskiego, obciążeniu podatkowemu wyższemu niż to, które znalazłoby zastosowanie do zysków, wynikających z transakcji takiego samego rodzaju, osiągniętych przez rezydenta państwa, w którym położona jest ta nieruchomość.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.